

Jiráskův HRONOV

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

O 45. Jiráskově Hronově

Miroslav Zounar, člen Činoherního studia Praha:

Na mne působí ovzduší Jiráskova Hronova velmi pěkným dojmem; město je od prvních dnů důstojně připraveno oslavit svého rodáka — divadlem. To se mi líbí, protože když se jde člověk po představení projít, vybavují se mu v paměti postavy Jiráskových románů. Jsem rodák z tohoto kraje a kdykoli mohu jít po

stopách těchto postav a připomínat si je přímo v místech, k nimž mají vztah. Když se zamyslíme nad prací souborů, chcí především říci, že v nich jsou lidé, které společné úsilí spojilo v neobyčejně obětavou partu, v níž najdete ty nejkrásnější a nejpřírodnější vztahy. A hry, jejichž inscenace jsme tu zatím viděli? Myslím si, že výběrová porota pracovala velmi odpovědně a tak se v průběhu přehlídky daří naplňovat ideově umělecký cíl, který je v erbu letošního Jiráskova Hronova — živě promluvit, postihnout fakta i myšlenky napovídající spojení s 30. výročím osvobození Československa.

Sám jako porotce mám velmi smíšené pocity, vím totiž jak to vypadá, když na generálku nebo premiéru přijde kritik. Herec ve snaze udělat co nejvíc, přidá natolik, že ztratí přirozenost. Ale tady neplatí: čím víc, tím líp. Hereci jsou citliví, emotivně založení a dostanou se do této situace velmi rychle.

Pokračování na str. 2

Dnes uvede v Jiráskově divadle Divadelní soubor „Jiří“ Kulturního a společenského střediska města Poděbrady inscenaci hry běloruského autora Andreje Makajonaka Tribunál. Návštěvníci svitavského Festivalu ruských a sovětských her měli možnost v roce 1972 shlédnout inscenaci této hry v nastudování sovětského souboru a není tajemstvím, že i poděbradský kolektiv přehlídku navštívil s inscenací hry L. Andrejeva Ten, který rozdává políčky (1971). Loni uvedl v předvečer zahájení 44. JH Vojnarku A. Jiráska.

ZAHRAŇIČNÍ HOSTÉ NA JIRÁSKOVĚ HRONOVĚ

Zahraniční delegáti 45. JH mají v průběhu přehlídky svůj vlastní program, jehož cílem je poznání organizačního zázemí JH i podmínek rozvoje našeho amatérského divadla. Návštěva všech představení přehlídky je proto nezbytnou součástí jejich hronovského pobytu, stejně jako práce ve specializovaném klubu pro zahraniční hosty, který byl včera zahájen. Mezi zahraničními delegáty z devíti zemí, kteří 45. JH navštívili je od 3. srpna i Lucjan Powichrowski, ředitel Slovesného studia osvěty a kultury, zástupce ředitele Ústavu pro kulturu, Varšava.

6'75

Pro zahraniční delegáty a hosty je Jiráskův Hronov kritériem současného čl. divadelního směřování a to nejen amatérského ale i profesionálního. Z jejich zájmu o jednotlivá představení, rozhovorů s divadelními pracovníky a celkového poznávání naší

KLUBY

skutečnosti čerpá náměty klub zahraničních delegátů, který zahájil v úterý. Atmosféra je neobyčejně pracovní, dotvářená šumem překladatelů tlumočících referáty lektorů. Na první schůzce vysvětloval J. Šindelář dramaturgické otázky hry I. Bukovčana Sníh nad limbou, její zařazení v kontextu naší současné dramatiky, hovořil o uvedené inscenaci, o práci souboru na hře. Seznamoval i s hledisky poroty Jiráskova Hronova, jejím názorem na hodnocení představení.

HERCI

Klub pro herce se stal skutečně živou tribunou, bohatou na nápady, náměty, konfrontace názorů.

Na otázku lektorky s. J. Černíkové: „Co říkáte vy, slečno v červeném svetr, co-pak se vám líbilo v Silvestrovi?“ — hledá zmíněná a další účastníci v klubu odpověď, snaží se formulovat své názory, výraz pro co nejadekvátnější postižení momentu hry.

Tam, kde se něco děje, tam se chce podívat každý. Často-krát se v učebně klubu otevírají dveře, je to tady jako v průchodu — konstatují účastníci. Pro soustředění by potřebovali jistě více klidu, ale — je možno být klidný, když jde o to, jak hrát divadlo? —vp—

KLUBY

ŠLOVO O SPOLUPRÁCI

Na přípravě úpické inscenace hry Jana Jílka „Silvestr“ odborně spolupracoval Jan Novák, režisér DVÚ z Hradce Králové.

O jejich vzájemné spolupráci, říká režisér představení Vladimír Hetflejš:

„Jsem pro tuto spolupráci. V přípravě našeho představení, nastudovaného pro úpický festival, byla účast s. Nováka velmi podnětná. Přijížděl asi na každou pátou zkoušku, pomáhal s vysvětlením a pochopením situace, postav, konzultoval se mnou o růstu inscenace. Intenzivně s námi zkoušel v období před Hronovem.

Pokud profesionální režisér dovede najít dobrý pedagogický a lidský přístup k souboru, jeho spolupráce je přínosem, zlepšuje a z kvalitní celkovou práci. Domnívám se, že hlavním režisérem však má být vždy amatérský režisér.“ —vp—

ÚSTŘEDNÍ POROTA HODNOTÍ

L. KRUCZKOWSKI: NĚMCI

Před asi dvaceti lety prošla hra známého polského dramatika Leona Kruczkowského „Němci“ (Sonnenbruchové) mnoha profesionálními i amatérskými scénami. Byla to tenkrát novinka, Kruczkowski ji napsal v roce 1947, na kterou se později pozapomnělo. Dnes se s touto hrou setkáváme v nastudování Stálé amatérské scény ZK ROH z Rožnova pod Radhoštěm v režii Osvalda Albína j. h. Soubor ji nastudoval ke 30. výročí osvobození naší vlasti, ale nepřihlásil se k ní jenom proto, že se k těmto oslavám hodí, ale hlavně proto, že se chtěl jejím prostřednictvím vyslovit k problému mravní odpovědnosti každého člověka vůči tomu, co se kolem něj děje. I když je Kruczkowského text někde poznamenán dobou svého vzniku například v jistém zjednodušení postavy Joachima Peterse, je nesporné, že jde vcelku o zajímavou dramatickou předlohu, kterou stálo zato znovu nastudovat, především pro její základní i dnes platnou myšlenku. V tomto směru je nutno soubor za tuto volbu pochválit.

Kruczkowského hra je situována do období druhé světové války po bitvě u Stalingradu. V prvních třech obrazech ukazuje autor na konkrétních

Z včerejšího představení rožnovského souboru. L. Kruczkowski: Němci

případech, jak se fašisté chovali v obsazeném Polsku, Norsku a Francii. Teprve v dalších obrazech se obrací do fašistického Německa, do rodiny profesora Sonnenbrucha, a to právě v té chvíli, kdy profesor shrnuje třicet let své vědecké práce. Profesor nesouhlasí s fašismem, nechce mít nic společného s tím, co se kolem něj děje. Nesouhlasí ovšem vnitřně a nepodniká nic proti němu. Přestože ví, co se kolem děje, přestože ví, že fašismem byla zasažena i jeho vlastní rodina, uzavírá se do sebe, zůstává neutrální, „čistý“, a nepodnikne nic ani v okamžiku, kdy je o pomoc přímo požádán svým bývalým spolupracovníkem, nyní uprchlíkem z koncentračního tábora. Tento způsob kompozice hry jako by vycházel od následků k příčinám. Zastřelené židovské dítě, likvidace norského antifašisty, poprava francouzských rukojmí — to jsou následky — a pasivní neodporování zlu — to je podstata toho, proč se zlo může šířit. Je pravda, že toto řešení má i svou nevýhodu v tom, že snad až příliš mnoho prozradí hned na začátku na dvě z hlavních postav, totiž na profesora syna Williho a na profesoru dceru Ruth. Tato skutečnost vedla asi soubor k tomu, že uvádí Kruczkowského hru v dramaturgické úpravě, která zařazuje první tři obrazy jako retrospektivy do obrazů, odehrávajících se v rodině Sonnenbruchových. Taková úprava je jistě možná, předpokládá ovšem jasné režijní začlenění, záměr, jehož smysl by byl z představení čitelný. Tento záměr ovšem příliš čitelný není.

Pokračování ze str. 3

(dokončení ze str. 1)

Na JH je mi sympatická otevřenost a upřímnost lidí, kteří dovedou přijmout výtku a chtějí se co nejvíce dovědět o divadle, o metodách, formách práce, zkrátka o řemesle. Proto považují za jeden z nejvýznamnějších momentů JH diskusní kluby a debaty v nich. Ta spousta postřehů, názorů na

O 45. Jiráskově Hronově

dramaturgii, herectví, scénickou hudbu — podrobný rozbor představení, to všechno má neobyčejný význam a je to současně praktická ukázka jak mohou profesionálové pomoci amatérům a jak může amatérské divadlo zajímavými podněty působit na profesionální.

Jinak celé město žije festivalem a na každém kroku si může člověk ověřit, jakou péči stranické a státní orgány amatérské přehlídce věnují. Krásná je i ochota lidí, jejich zájem — člověk vidí, že je tu vítaným hostem.

Režisérský klub pod vedením Richarda Míhuly se zabýval inscenací hry Jana Jílka Silvestr. Všichni přítomní se shodli v názoru, že se jim představení líbilo, ocenili kvalitu hry i herecké výkony tří hlavních představitelů. Nebylo sporných otázek o inscenaci samotné, a

snad proto chvílemi zavládlo v klubu rozpačité ticho. Teprve úvahy o vhodnosti této hry pro venkovské amatérské soubory, a to jak po stránce zpracování tematiky, tak i jednotlivých postav, daly podnět k diskusi. „Každá hra je vhodná pro amatérský soubor“, řekl Richard Míhula, „pokud máme vhodné představitele“. Členové klubu upozorňovali na možné zkresení charakteru postavy Silvestra; dalším úskalím byly spory Jarmánka a Silvestra, lidí, kteří se mají velmi rádi, a přece jsou v neuslém konfliktu. Mohly by totiž při méně citlivém přístupu vyznít jako hádky nesmiřitelných nepřátel. Zajímavým diskusním příspěvkem bylo vystoupení osoby nejpovolanější — režiséra Vladimíra Hetflejše, který seznámil přítomné s konkrétními problémy, s nimiž se soubor při inscenování hry setkal. Doufáme, že příští představení přinesou podněty k živější diskusi o režisérské práci v amatérských souborech.

KLUBY

—ta—

„Jiráskův Hronov se nám líbí, stal se pro nás zdrojem poznání a podnětů při pořádání naší přehlídky“, říkají zástupci ochotníků ze strakonického okresu.

Soudružka Vaňková přijela ze Sedlic u Blatné, na Jiráskově Hronově je letos poprvé, její krajan, s. Hejtmánek z Volyně se již po šesté účastní Jiráskova Hronova. Velmi srdečně a otevřeně povídají na klubů režíserů o radostech i strastech své divadelní práce

DIVADELNÍ PŘEHLÍDKA JIHOČECHŮ

v jihočeském pohraničí; mohou se pochlubit i úspěšnou krajskou přehlídkou vesnických divadelních souborů — Volyňské divadelní jaro, konanou letos již počtvrté. Soutěžní charakter přehlídky umožní vzájemnou konfrontaci práce vesnických souborů, zvýší především snahu o zkvalitnění jejich dramaturgie, hledání a uplatnění současné angažované tvorby. Soubor ze Sedlice se inscenací Gogolova Revizora stal vítězem letošní přehlídky, získal putovní pohár MěstNV a zúčastní se letos na podzim celostátní přehlídky vesnických divadelních souborů ve Vysokém n. Jiz.

—vp—

O angažovanosti

Uváděním současných her se snaží každý divadelní kolektiv najít vlastní vyjádření vztahů, problémů a konfliktů dnešního života. Hledá přes divadelní text svůj angažovaný podíl na zodpovězení těchto skutečností.

Proto se na celookresním aktivu náchodských ochotníků věnoval dr. Jan Císař otázkám angažovanosti divadla, jejímu odrazu v inscenacích ochotnických souborů. Tlumočíme některé ze zásadních myšlenek jeho vystoupení.

„Úsilí o zobrazení skutečnosti vyjadřuje vysokou angažovanost celého souboru k zvládnutí textu, maximálně impulzivní vztah k jevištní podobě hry. V režijní koncepci současných her musí být proto zachycení společenského smyslu sdělení daleko zanícenější, silnější. Současnost není jen téma, námět, současnost je především v tvořivém přístupu kolektivu, který hru inscenuje, hraje. Základním problémem je uvědomit si a divadelně sdělit aktuálnost, konfrontovat ji s vlastní představou, iluzivnost nahradit provokací divákova myšlení, vést ho k zaujetí určitého stanoviska. Nespolehat jen na text ze současnosti, ale hledáním z vlastních zážitků rozvinout dál autorovy myšlenky.“

—vp—

Pokračování ze str. 2

Navíc dochází k tomu, že tato neujasněnost zapojení retrospektiv brání (i značnou délkou přestaveb) vybudování ostrého ústředního konfliktu mezi Sonnenbruchem a Petersem. Je to škoda, protože na celém představení je vidět mnoho poctivé práce, dobré snahy posloužit závažné myšlence i dobré herecké práce (např. na postavě Ruth Zuzany Vaškové), ale i velké obětavosti i pohotovosti, které bylo potřeba, aby se představení mohlo uskutečnit přes nutnost předsazení postavy profesora, neboť jeho původní představitel onemocněl. Větší důraz v režijní práci především na vybudování vztahů mezi jednotlivými postavami by rovněž prospěl zdárnějšímu výsledku inscenace. Ale i tak je třeba souboru poděkovat za odvahu a poctivost, s níž se pustil do realizace ne právě snadného Kruczkowského textu.

Jarmila Černíková

JURAJ PALKOVIČ: DVA BUCHY A TRI ŠUCHY

Palkovičova hra patří k oněm textům, o nichž hovoří každá jenom trochu slušná učebnice historie slovenského divadla — ale které zůstávají zaklety právě a pouze do těchto učebnic a málokdy vstupují do živé divadelní praxe. Jestliže soubor při Domě kultury ROH TEES z Martina po této nenáročné a jednoduché hříčce sáhl, je třeba přiznat mu nejen odvahu, ale i patřičnou zásluhu za to, že ze záležitosti divadelních historiků učinil záležitost jevištní současnosti. A přitom se ještě režisér Petr Scherhauser pokusil o víc než o pouhou interpretaci. Chtěl režijně hereckými prostředky vytvořit jakýsi triptych, v němž by téma bylo realizováno pokaždé jinak a po každé z ryzí divadelní — nebo ještě lépe: jevištní — invence. Nejlépe se mu to podařilo v části první, kde přesně — výrazně a přitom jemně — udržel polohu spočívající především na slovním výrazu a připomínající dávno minulé učednická léta buditelských časů divadla. Problematičtější je už část třetí pracující prvky moderní klauziály. Začne rasantním a robustním rozehráním, leč dál jako by už se invence vytrácela, jako by nestačily síly na to, aby těmito prostředky tak říkajíc převyprávěla už dvakrát přebraný příběh Palkovičův. A část druhá je bohužel zcela nečitelná — to jest nesděluje režijní záměr, pohled na text. Je vlastně jenom opakováním toho, co jsme viděli v části první; ovšem opakováním

ochuzeným o onu divadelně, jevištně sdělovanou stylizaci. A tak jako celek je tato inscenace jenom nedokončeným, neuzavřeným pokusem, jehož hlavní význam je nepochybně především v tom, že upozorňuje na to, že divadlo není tradiční způsob věrohodné a psychologicky pravděpodobné interpretace textu, ale i stále otevřenou velkou možností pro hravou tvořivost jevištních prvků.

Jan Císař

Dnes — A. S. Puškin:

Kamenný host v nastudování Divadelního souboru ODPM Praha 5.

ZÍTRA je volný den

Ne snad, že by v Hronově utichl veškerý život spojený s přehlídkou amatérského divadla, ale přece jenom je nutné na okamžik vydechnout, najít vedle pracovního soustředění v klubech i jinou možnost, jak spojit příjemné s užitečným. Volný den jich poskytuje mnoho, přestože si zřejmě nikdo z návštěvníků Jiráskova Hronova nenechá ujít žádné z divadelních představení a nic z toho, co program přehlídky poskytuje. Ale mnozí se možná rozjedou na výlety do dalších míst Náchodska, přitažlivých a zajímavých. Je možné navštívit Babiččino údolí s Ratibořickým zámekem, Státní zámek v Novém Městě nad Metují, Teplicko-adršpašské skály nebo známou Hvězdu, častý cíl návštěvníků Náchodska. V letošním roce však není možné navštívit náchodský zámek, který je v důsledku rozsáhlých adaptačních prací uzavřen. V těchto dnech probíhají náročné opravy věže zámku, které dovrší dlouhodobé úsilí směřující k tomu, aby tak významná kulturní památka byla v dobrém stavu.

Možností je velmi mnoho, s některými počítal i PV 45. JH, takže jsou pro zájemce připraveny výlety, ostatní si budou program volného dne organizovat sami. Bez ohledu na to, zda návštěvníci letošní přehlídky zůstanou ve městě nebo se rozjedou na výlety, budou pro všechny připraveny oblíbené mimodivadelní pořady v parku, které i v letošním roce přispívají ke zpestření přehlídky a pomáhají naplnovat návštěvníkům volný čas. Život v Hronově tedy zcela jistě neutichne ani ve volném dni, který každoročně připadá na čtvrtek.

■ V úterý přijeli do Hronova pracovníci československé televize, kteří připravují natočení desetiminutového pořadu o 45. Jiráskově Hronově pro nedělní vydání televizních novin.

■ K posezení v příjemném prostředí zve návštěvníky Jiráskova Hronova vinárna hotelu Radnice, která je otevřena denně od 10.00 hodin.

VČERA

■ Téměř každý návštěvník Jiráskova Hronova se s nimi denně setkává. Protože jsou malí, musí tím více křičet, upoutat pozornost. Starají se o prodej brožurek, odznaků a především našeho Zpravodaje. Těch našich malých pomocníků je třicet a jsou žáky místní ZDŠ. Pod vedením s. učitelky Brandové mají velký podíl na informovanosti a propagaci. Již od začátku prázdnin se připravují, pomáhají při rozesílání plakátů, prvního čísla Zpravodaje. Tento týden denně čekají před tiskárnou, aby se s novým číslem pod paží rozběhli Hronovem. I tito malí kameleti mají velký podíl na práci naší redakce.

■ Přišel nám telegram:

„Omlouvám svou neúčast na letošním Jiráskově Hronovu. Přeji hodně zdarů a úspěchu.“
doc. dr. Jaromír Dvořák, CSc.,
vedoucí katedry PU Olomouc.

■ Ve včerejším představení Kruczkowského Němců došlo k závažné změně v obsazení: v roli profesora Sonnenbrucha vystoupil Karel Daehne a roli Hoppeho převzal Osvald Albín, herec Státního divadla v Ostravě.

■ Především jsme navštívili malý, nepřilíš nápadný provoz — salónek hronovského hotelu Sokol. Nejenže jsme byli výtečně a hrzy obslouženi, ale vrchní číšník se ještě zeptal jak nám chutná a zda něco nepotřebujeme. Otázku doprovázel úsměv, klid a jistota spojená s představou jakékoli profese, vykonává-li ji člověk rád a dobře.

DNES

- 12.00 - Rozloučení se soubory z Rožnova a Martina
- 14.30 - A. S. Puškin: Kamenný host — sál kina ve Vel. Dřeviči
- 16.30 - druhé představení Kamenného hosta
- 16.00 - odpolední představení A. Makajonak Tribunál
- 17.30 - mimodivadelní program — dechový orchestr DK ROH ZVÚ Hradec Králové
- 18.30 - uvítání souboru z Kroměříže na schodišti JD

NAJDETE U STÁNKU DILIA

Na týden hronovského festivalu se prodejní a informační středisko DILIA přeneslo z pražské pasáže Luna v Celetné ulici do malého sálu Jiráskova divadla. Na jeho pultě je rozloženo přes půl stovky nejnovějších divadelních textů, které DILIA v posledním čase rozmnožila, ale i hry, jež jsou na repertoáru 45. Jiráskova Hronova. Zájemci si mohou s pomocí objednávacího lístku vyžádat i tituly jiné z bohatého skladu DILIA.

Dobrým pomocníkem ve výběru vhodného textu jsou i propagační katalogy. Hry s malým obsazením. Hry pro mládež. Druhá světová válka v dílech socialistických dramatiků. Sovětské hry, Hry našich přátel — které si můžete u stánku zdarma vyzvednout. Mezi nimi naleznete i slavnostní brožuru DILIA k 30. výročí osvobození s básnickým dílem Karla Bouška Zarostlé polní cesty. V neposlední řadě jsou tu i všechna čísla letošního ročníku pravidelného informačního bulletinu Zprávy DILIA.

Stánek DILIA bude po loňských připomínkách účastníků JH (v roce 1973 a 74 tu byl pouze jediný den) otevřen po celý průběh festivalu — vždy odpoledne od 15.30 hodin i před večerním představením a o jeho přestávce. Je to příspěvek naší divadelní a literární agentury pestrému programu 45. Jiráskova Hronova a tím, co nabízí, dokumentuje i výraznou linii edičního plánu DILIA, který byl v roce 30. výročí osvobození ČSSR Sovětskou armádou zcela jednoznačně zaměřen na původní tvorbu a na díla socialistických dramatiků. hš

LITA k 30. výročí oslobodenia

Dovoľte mi, aby som v mene vedenia Slovenskej literárnej agentúry v Bratislave a osobitne jej riaditeľa s. Ladislava Luknára úprimne pozdravil 45. JH a zaželel mu úspešný priebeh. Slovenská literárna agentúra rozmnožila k 30. výročí oslobodenia ČSSR slávnou Sovietskou armádou tri zborníky poézie a prózy: Kytica vďaky, Sloboda, slobodienka a Bratislavská jar. Slovenskí divadelní ochotníci s úspechom inscenovali k tomuto významnému jubileu našich novodobých dejín nové hry slovenských dramatikov, ktoré LITA pohotovo sprístupnila. Bojí to tieto hry: Meridián a Strieborný jaguár Jána Soloviča, Dom pre najmladšieho syna Jána Kákoša, Prekroč svoj tieň Osvalda Zahradníka, Sneh nad limbou Ivana Bukovčana, Všetci sa nevracajú Ernesta Štrica, Srdcia hraníc nepoznajú Jána Dohňanského, Jesenné ráno Jána Korenku, Antónia a vojna Št. Sokola a ďalšie. Inscenovali sa aj hry sovietskych dramatikov s vojnovou tematikou ako napr. Ďaleká ozvena Holovanyvského, Bubeníčka Salynského, Pokojný úsvit Vasiljeva a iné. LITA pri vydávaní divadelných hier sleduje vysoké umelecko-kritériá, aby sa na slovenské profesionálne i ochotnícke javiská dostali hry po ideovo-umeleckej stránke na patričnej úrovni. Pripravujú sa k vydaniu nové hry pôvodných autorov Petra Kováčika, Juraja Váha, Osvalda Zahradníka, Jána Soloviča a ďalších. Mnohé z týchto novínok si iste nájdú cestu k slovenským ochotníkom a možno sa s nimi stretne na niektorom z ďalších ročníkov Jiráskovho Hronova.

Milan Žarnovický

JIRÁSKŮV HRONOV,

zpravodaj národní přehlídky amatérských divadelních souborů — č. 6. 1975. Redaktoři: Milan Marek, Věra Pokorná. Vydává Přípravný výbor 45. Jiráskova Hronova. — Vytiskly Východočeské tiskárny, provoz 13, Hronov — 6. srpna 1975. Cena 1,— Kčs.

- 19.30 - večerní představení A. Makajonak: Tribunál
- 20.00 - mimodivadelní program — Velký taneční orchestr z České Skalice
- 21.00 - společenský večer ve Slávii
- 22.00 - beseda s patrony

■ Klub mladých pracuje tak jako v minulých letech ve Velkém Dřeviči. Seminaristé jsou průběhem kursu nadšeni; na jejich dobrou náladu a spokojenost má samozřejmě vliv i výtečná kuchyně manželů Korcových.

František Laurin

ZÍTRA

- 8.00 - Přípravný výbor
- 9.00 - vlastivědné dopoledne Klubu přátel JH
- 12.00 - rozloučení se soubory z Prahy a Poděbrad na MěstNV
- 16.00 - odpolední představení B. Brecht: Pušky paní Carrarové
- 17.30 - mimodivadelní program — dechový orchestr z České Skalice
- 18.30 - uvítání sovětského souboru na schodišti Jiráskova divadla
- 19.30 - večerní představení B. Brecht: Pušky paní Carrarové
- 20.00 - mimodivadelní program — skupina KO 5 z Police nad Metují
- 21.00 - společenský večer ve Slávii
- 22.00 - beseda s patrony

■ Mezi jubilanty patří i divadelní soubor z České Skalice, který letos oslaví 150. výročí trvání. K této příležitosti připravují českoskaličtí ochotníci cyklus představení a setkání bývalých i současných členů souboru.

■ Při setkání účastníků 45. JH v pátek 8. 8. ve Slávii bude m. j. vyhodnocena soutěž aktivity vyhlášená ÚV Svazu českých divadelních ochotníků na počest 30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou. Zajímavé soutěže se v letech 1974—1975 zúčastnilo 38 ochotnických a 27 loutkářských souborů.

■ První číslo Zpravodaje je beznadějně vyprodáno, při nejlepší vůli není a nebude. Upozorňujeme ochotníky, že možná řadu prvních čísel najdou ve svých okresních kulturních střediscích, kam byla souhrnně distribuována.

■ Schůzka Severočechů se koná ve čtvrtek 7. srpna od 10.00 dopoledne ve Slávii. Je zajištěna i možnost poobvědat.